

[Tove Jørgensen.]

kan vi selvfølgelig godt sige, at vi går ind for gratis institutioner, men det er immervæk ikke indført endnu, så der er i hvert fald en række udgifter forbundet med at være yngre, som man ikke har, når man bliver ældre. Det er også sådan, at de ældre i hvert fald ikke har en række andre udgifter, som lønmodtagere normalt har.

Med hensyn til det princip om lighed, der skulle ligge i forslaget, så må jeg erklære mig totalt uenig. Her må VS undskylde, men her har man vist ikke tænkt sig om. Jeg skal erindre om, at det koster penge at være syg, og hvis der skal være lighed, så skal den syge altså have mere end den raske, bl. a. til bistand og pleje, og det er noget, der skal betales for i det her samfund. Som bekendt går vi kommunister ind for princippet, at man yder efter evne og modtager efter behov, og det er dette forslag i hvert fald ikke udtryk for.

Vi er ikke desto mindre villige til at se på de ting, vi er enige om i forslaget, i udvalget og så drøfte det nærmere dér.

Ordføreren for forslagsstillerne (Steen Folke) (VS):

Det var jo ikke nogen forrygende modtagelse, dette forslag fik. Det vil jeg heller ikke påstå vi havde ventet os, men jeg må da takke for den delvise tilslutning fra SF og DKP.

Jeg må erklære mig meget skuffet over den letfærdige måde, hvorpå regeringen og regeringspartiet går ind i en debat af denne karakter. Socialministeren gad ikke engang gennemgå, som det ellers er god ministerskik, hvad forslaget overhovedet gik ud på. Hr. Albertsen kom ikke med en eneste reel betragtning over noget, der var indeholdt i forslaget. Er det ærlig talt ikke for dårligt? Er det ikke for dårligt, at det er, hvad socialdemokratiet og regeringen kan svinge sig op til at sige, når der fremsættes et omfattende forslag til en gennemgribende pensionsreform? Det mest gennemarbejdede – eller i hvert fald det mest omfattende – forslag, der er blevet fremsat i de sidste to år, hvor VS har haft sæde herinde, hvor vi har forsøgt at komme rundt om alle de problemer, som må løses i forbindelse med en pensionsreform. Der er faktisk arbejdet i 1 1/2 år med det her forslag i VS. Socialdemokratiet kan mene, at det er et dårligt forslag, være uenig i nogle af principperne og måske enig i

andre. Det mener jeg er helt legitimt. Men bare at kommentere det med de få, intetsigende bemærkninger, som socialministeren og hr. Albertsen kom med, det synes jeg er for ringe.

Jeg vil da godt prøve at se, om det ikke var muligt at få en lille smule tilkendegivelse af hr. Albertsens mening om principperne i forslaget. Var det ikke muligt at få udtrykt en stillingtagen til bare nogle af disse principper? Jeg ved, at hr. Albertsen har gjort sig nogle tanker om det. Var det ikke muligt at få det frem. Jeg vil også meget gerne spørge socialministeren – hvis hun har tid til at høre efter – om det var muligt fra socialministeren at få en lille smule tilkendegivelse af, hvad socialministeren selv mener om nogle af de principper, der er nedlagt i forslaget her. Der var ikke et ord i ministerens indlæg. Det blev nærmest bebrejdet os, at vi tillod os at fremsætte et forslag her på et tidspunkt, hvor pensionsreformkommissionen endnu ikke var færdig, hvor vi kun har fået en delbetænkning derfra. Ja men hvad er det for noget, hvad er meningen? Vi har udarbejdet et forslag, der udtrykker vores holdning til de her ting, og det vil vi gerne fremlægge til debat. Vi kræver ikke, at den debat skal afsluttes i dag, men en foreløbig stillingtagen, en vurdering af visse ting, et forsøg på en begyndende diskussion, er det virkelig så urimeligt at forvente noget i den retning?

Jeg må sige, jeg er måske ikke så overrasket – men en lille smule overrasket er jeg alligevel – over, at socialdemokratiet ikke kunne bekvemme sig til at sige mere i første runde. Jeg håber, det er muligt at få lidt mere kød på i den anden runde, der kan blive en chance for. Måske hænger det sammen med, at socialdemokratiet, som flere ordførere har været inde på, er delt i spørgsmålet, men det er jo ikke nogen hemmelighed. De samme, som deltager i debatten i dag, har jo også ytret sig andetsteds. Det kan vel ikke være nogen hemmelighed, at der er delte meninger i socialdemokratiet. Jeg mener, man må have den diskussion frem i lyset.

Jeg vil ikke sige ret meget til de indlæg, der kom fra de borgerlige partiers side. Det var jo mest korte afvisninger, som også stort set var forholdsvis intetsigende, med undtagelse af fremskridtspartiet, som – det må erkendes – faktisk argumenterede for og imod indholdet i forslaget. Hovedindholdet, hvad der ikke er overraskende, var en afvisning af langt de fle-